

[Justitsministeren.]

og ændring af konventionen (artiklerne 17-25).

Konventionens første afsnit, som omfatter artiklerne 1-7, fastsætter de materielle forpligtelser, der pålægges konventionens parter, og som særligt er omtalt i artiklerne 4-5.

I konventionens andet afsnit, som omfatter artiklerne 8-16, er der optaget en række bestemmelser til sikring af konventionens gennemførelse. Der skal således under De Forenede Nationer oprettes en særlig komité bestående af 18 sagkyndige personer valgt af deltagerstaterne, som har til opgave at påse, at konventionen opfyldes og efterleves af deltagerstaterne. Komiteen skal modtage indberetninger om de foranstaltninger, som gennemføres i de enkelte stater for at sætte konventionens bestemmelser i kraft. Endvidere kan komiteen efter de nærmere regler, som er fastsat i artiklerne 11-13, behandle klager fremsat af en deltagerstat, som går ud på, at en anden deltagerstat ikke gennemfører konventionens bestemmelser. Endelig kan en deltagerstat i henhold til artikel 14 erklære, at den anerkender komiteens kompetence til at modtage og behandle meddelelser fra enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner inden for dens jurisdiktion, som hævder at være ofre for en krænkelse fra den pågældende stats side af nogen af de i konventionen omhandlede rettigheder. Komiteen skal efter modtagelsen af en sådan klage indhente en udtalelse fra vedkommende stat og kan derpå fremsætte sine eventuelle forslag og henstillinger til staten og klageren.

Som bekendt har Danmark anerkendt den individuelle klageret i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Regeringen må da også i princippet anse det for rigtigst, at der fra dansk side afgives erklæring i henhold til artikel 14. Et sådant skridt vil dog blive nærmere overvejet i lys af den bredere tilslutning, som må være en forudsætning for, at systemet om individuel klageret kan virke. Det kan i denne forbindelse oplyses, at ingen af de 34 stater, der indtil nu har ratificeret konventionen, har afgivet erklæring i henhold til artikel 14.

Det undersøges for tiden, om det forhold, at der i visse tilfælde vil kunne klages såvel til komiteen som til den europæiske menne-

skerettighedskommission, vil kunne medføre konsekvenser af en sådan karakter, at en anerkendelse af komiteens kompetence bør ledsages af et forbehold, som sigter på at undgå dobbeltbehandling af samme klage.

Inden man fra dansk side kan ratificere konventionen, er det imidlertid som påpeget i udvalgets betænkning nødvendigt, at der gennemføres dels en ændring af straffelovens § 266 b, dels et særligt forbud mod forskelsbehandling på grund af race m. v. Herom tillader jeg mig at henvise til udvalgets betænkning og til lovforslagene, der er overensstemmende med de af udvalget udarbejdede lovudkast.

Som det er fremhævet af udvalget, kunne det overvejes, om der burde foreslås endnu mere indgribende lovgivning navnlig til sikring mod, at der på arbejds- og boligmarkedet diskrimineres på grund af race, oprindelse eller lignende. Efter de oplysninger, der er tilvejebragt af udvalget, har dette imidlertid ikke anset det for påkrævet at stille forslag herom, men har anført, at specielt spørgsmålet om udlændinges sociale og trivselsmæssige vilkår her i landet undersøges af det af regeringen nedsatte udvalg til behandling af udenlandske arbejders forhold i Danmark.

Jeg kan tiltræde denne vurdering og vil gerne betone, at de nu foreslåede straffebestemmelser ikke må betragtes isoleret. Man kan ikke gennem straffebestemmelser forhindre eller med ét slag standse diskrimination, hvor den måtte forekomme. Hertil er de forhold, som betinger diskriminationen, alt for komplicerede. Men straffebestemmelser som de foreslåede kan forhåbentlig i forbindelse med undervisning, oplysning og bistand af forskellig karakter bidrage til at hindre eller mindske diskriminationen og de tragiske følger heraf.

Tilsvarende straffebestemmelser er gennemført eller foreslået i Finland, Norge og Sverige, og jeg kan oplyse, at det finske forslag, der er omtalt i bemærkningerne, nu er gennemført. Dette gælder også det svenske forslag om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m. v., hvorimod gennemførelsen af forslaget om straf for visse diskriminerende ytringer i Sverige afventer vedtagelsen af en ændring i trykkefrihedsforordningen.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne